

[Ove Hansen.]

hvad der er en kommunal opgave, og om folkepensionen bør være statens opgave eller kommunernes. Det er bare lidt ejendommeligt, at fordi det nu pludselig passer ind i det fremsatte forslag, ser de to partier gerne, at staten afholder så godt som samtlige udgifter til folkepensionen. For kort tid siden behandlede vi et andet forslag fremsat af venstre og de konservative; det var forslaget vedrørende skolebespisning, og det gik som bekendt ud på, at staten ikke skulle yde noget tilskud til skolebespisningen længere, idet man fandt, at det mere var en kommunal opgave. Jeg synes ikke rigtig, jeg kan se logikken i, at det ene mere skal være en statsopgave og det andet mere en kommunal opgave.

Mit parti nærer betænkeligheder ved det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, og man skal ikke regne med, at vi vil medvirke til dets gennemførelse. Vi finder det rigtigst at afvente det forslag, den højtærede indenrigsminister på dette område har bebudet.

H. C. Toft: Efter at ordføreren for det ene af regeringspartierne og den højtærede indenrigsminister nu har talt, skulle man jo ikke gøre sig store forhåbninger om at få skabt et flertal for det forslag til folketingsbeslutning, vi har fremsat. Men vi har endnu ikke i dag hørt det radikale venstres ordfører, og da jeg er bekendt med, at det radikale partis ordfører i denne sag i taler har kritiseret de amtskommunale skatter, og hvad dertil hører, har jeg endnu håb om, at der kan skabes flertal for forslaget — om ikke med andres, så i hvert fald med de radikales hjælp.

Ofte har vi i folketinget drøftet de amtskommunale og de sognekommunale skatter. Første gang der blev stillet forslag om en omlægning og nedsættelse af amtsejendoms-skatterne, var allerede i 1927, da det konservative folkeparti stillede forslag herom. Forslaget blev dengang mødt med nogen sympati fra enkelte i folketinget, men de fleste vendte sig derimod, og lovforslaget nåede aldrig ud af det udvalg, som det blev henvist til. Det blev genfremsat i den følgende samling, og mange gange i årene siden har de konservative talere argumenteret mod den urimelighed og uret-

færdighed, disse skatter indebærer. Gennem årene har det konservative syn på amtsbeskatningen fulgt den linje, man anlagde for nu over 30 år siden. Dengang stod vi altså temmelig ensomme med vore synspunkter, men andre har siden været med til at føre de samme synspunkter frem.

Var de amtskommunale skatter urimelige, dengang vi først førte sagen frem her i bygningen, er de i dag med den befolkningsmæssige udvikling, der er sket i amtsrådskredsene, ikke blevet mindre uretfærdige, tværtimod. Den udvikling, der er sket i indtægtsforholdene hos amtskommunens indbyggere, er en yderligere understregning af, at der må ske en ændring i den måde, hvorpå amtskommunerne skal skaffe indtægterne til deres udgifter. Det kan ikke have noget med rimelighed eller retfærdighed at gøre, at ikke alle, der bor i amtskommunen og nyder de goder, amtskommunen byder, skal bidrage til amtskommunens udgifter på lige fod i forhold til indtjeningsevnen.

De forslag, det konservative folkeparti enten selv har stillet eller været medforlagsstiller til, har da også alle været forslag, der skulle afbøde de grølle virkninger af denne beskatning, især når landbruget var i vanskeligheder. Statens ydelser til sygehuse og veje er forøget, og når landbruget har været i vanskeligheder, har det konservative folkeparti altid tilstræbt at fremme en lovgivning, der nedsatte den amtskommunale skattebyrde, som navnlig faldt på dette erhverv.

Forholdene i dag er i virkeligheden sådan, at i de lande, hvortil danske landbrugsvarer skal eksporteres, møder vore produkter eksportrestriktioner og høje toldmure, og samtidig ydes der enorme tilskud til de pågældende landes landbrugere. Her i landet bærer man sig helt modsat ad. Man giver ikke subsidier; tværtimod pålægger man produktionen af landbrugsprodukter en forløds afgift, der erlægges i form af ejendoms-skatter.

Af taler, der er holdt i den seneste tid af repræsentanter for husmandsbevægelsen og for det radikale venstre, fremgår det, at det åbenbart også for disse grupper i det danske folk er ved at være klart, at i det mindste amtsbeskatningen efterhånden er blevet for urimelig og uretfærdig. Deres